

ДАРІЄНКО Іван Йосипович

Випускник плодовоовочевого факультету (1977)

Директор СТОВ «Зоря»

Член ради ГО «Аграрний союз України»

Заслужений працівник
сільського господарства України

Родом із с. Дмитрушки Уманського району Черкаської області. Трудову діяльність розпочав у 1968 р. з художніх робіт та в тракторній бригаді місцевого господарства. Під час вибору майбутнього фаху переважив приклад батьків-працівників місцевого колгоспу.

У 1973 р., після закінчення підготовчого відділення Уманського сільськогосподарського інституту, яке очолював О. О. Заець, успішно вступив на плодовоовочевий факультет.

Навчальні роки запам'яталися як період становлення. Донині використовує в роботі професійні знання, отримані в одному з найбільш престижних аграрних вишів України. Професорсько-викладацький, адміністративний колектив вишу передавав студентам безцінний освітній багаж та навчав ефективно працювати на землі. Вагомою для І. Й. Дарієнка тоді була підтримка ректора О. І. Здоровцова, деканів О. С. Андрієнка, І. М. Карасюка, М. В. Недвиги, декана факультету громадських професій О. І. Шиян, довідчених наставників М. Ю. Хомчака, О. М. Геркіяла та багатьох інших. Вміло організовували навчальний процес завідувачі кафедр: П. М. Білецький, В. Д. Васянович, О. П. Іванов, С. М. Зверев, О. І. Зінченко, В. І. Ліхачський, О. М. Кобжев та ін. Завдяки наполегливості завідувача кафедри фізичного виховання, тренера М. Г. Євстратова, В. Вихристюка (тренера з класичної боротьби) чимало вихованців досягли висот у спорті.

Випускники Уманського НУС, працівники СТОВ «Зоря» за роботою. Зліва направо: директор І. Дарієнко, заступник директора М. Дарієнко, головний агроном М. Саралін, інженер М. Онциченко, 2017 р.

Пощастило студентам опанувати науку примноження багатств землі, якої навчали кваліфіковані викладачі: А. П. Бутило, З. М. Грицаєнко, М. І. Єрін, М. Ю. Замаховська, Ю. М. Мішкурів, А. С. Міркушина, В. Ф. Міхно, П. І. Мороз, В. Н. Найченко, О. Є. Недвига, М. М. Редько, П. А. Рубан, А. М. Шадохін, Ж. П. Шевченко, К. Шуст, Т. Кучеренко. У подальшому житті та праці знадобилися мудрі поради куратора групи В. Є. Клок, керівника з наукової роботи П. О. Андреева, декана заочного факультету А. О. Бондаренка.

У 1975–1978 рр. двічі обирали секретарем комітету комсомолу інституту. Надійним помічником в організації студентського навчання й дозвілля була завсектору обліку Лариса Редько та чимало інших активістів.

Студентське життя було наповнене навчальними буднями та громадською діяльністю. Лекції, практика, конкурси наукових робіт, участь у наукових конференціях і гуртках, рейди з вивчення студентського побуту в гуртожитках, дружні шаржі в «Прожекторі», спортивні змагання, участь у художній самодіяльності допомагали студентам професійно і творчо зростати. У Школі майбутнього керівника здобували досвід відомі сьогодні керівники, а тоді студенти М. Гордій, П. Євич, М. Мельник, М. Дубинець, В. Осадчий, В. Заморський, В. Маринкевич, Ю. Коларьков, П. Костогриз, К. Лагойда, О. Карасюк та ін. Працювали над випусками студентських стінгазет — факультетського «Мічурінця», де І. Дарієнко був заступником редактора, та загальноінститутської стіннівки як член редколегії. За дорученням викладачів, обдарований до художньої творчості, він власноруч виготовляв стенди, наочні матеріали. В м. Умані очолював студентську раду.

З теплом Іван Йосипович згадує студентських активістів, однокурсників і друзів: Л. Рижного, Т. Рижу, Г. Кушнір, Є. Григоренка, В. Карпенка, М. Кротова, В. Хамазу, Л. Шевченко, М. Мартинюк, К. Шуляк, В. Смілянця, Л. Жердецьку, В. Чайку, Н. і В. Кудлаєнко. Першокурсниками за I місце в одному з молодіжних конкурсів художньої самодіяльності серед курсів інституту їхня команда здобула нагороду — пам'ятну екскурсійну поїздку в Ленінград. А далі було ще багато злетів і перемог.

Молодіжний лідер І. Дарієнко очолював студентський загін «Юність», який із запалом трудився на будівництві республіканських складів отрутохімікатів у с. Розсішки

Хрестинівського району, зведенні корівника в навчоспі «Родниківка» на Уманщині та інших об'єктах народного господарства. Заступником командира загону був М. Кротов, активними студзагонівцями — В. Смілянець, В. Карпенко, Є. Григоренко, М. Павленко, В. Хворостовський. У 1975 р. за всіма показниками їхній загін посів почесне I місце в обласному змаганні серед студентських загонів Черкащини. А в 1976 р. за участь у роботі студентських загонів І. Й. Дарієнко удостоєний першої державної нагороди — медалі «За трудову доблесть».

В інституті працював асистентом на кафедрі овочівництва під керівництвом проф. П. М. Білецького. Поглядом у майбутнє стала дипломна робота «Економічна ефективність вирощування овочів на прикладі колгоспу «Дніпро» с. Леськи Черкаського району» під керівництвом досвідченого науковця П. О. Андреева. У розробленні наукових і практичних висновків допомогли здобутки, настанови мудрих керівників потужного багатогалузевого господарства: заслуженого працівника сільського господарства УРСР, Героя Соціалістичної Праці І. П. Клименка, заслуженого агронома УРСР, лауреата Державної премії УРСР В. П. Смертюка.

У м. Черкаси працював командиром обласного штабу студентських будівельних загонів, згодом — завідувачем сільгоспвідділу в органах Черкаської районної влади.

З 1985 р. донині — директор сільськогосподарського підприємства «Зоря» у с. Руська Поляна Черкаського району. Голова Черкаської районної спілки сільськогосподарських підприємств. Неодноразово був депутатом місцевих рад. Член ради Аграрного союзу України.

Висококваліфікований фахівець, талановитий керівник, умілий організатор, активний політичний діяч. Заслужив великий авторитет серед керівників області та району, працівників господарства, мешканців села. СТОВ «Зоря» під його керівництвом — багатогалузеве ефективне підприємство, що з року в рік стабільно досягає високих виробничих показників. Цьому сприяє високопрофесійна робота згуртованого колективу, де більшість фахівців — головний агроном М. Сарашін, бухгалтерські працівники, спеціалісти — випускники Уманського університету. Успішне поєднання їхніх ґрунтовних знань і досвіду з новачками агровиробництва дозволяє господарству бути лідером району впродовж багатьох років із вирощування зернових, технічних і овочевих культур. Працюють тут над розвитком

тваринництва. Здійснюють переробку сільськогосподарської продукції.

Руськополянське господарство — одне з небагатьох на Черкащині, що залишилося надійною опорою для громад сіл Руська Поляна й Дубіївка, на землях яких господарює СТОВ. Немає такої сфери, до якої б не долучився Іван Йосипович як керівник, депутат чи меценат. За кошти господарства зведено гуртожиток, житлові будинки для спеціалістів і кадрів масових професій, виробничо-побутовий комплекс на тракторній бригаді, дільнична лікарня, виконано основні роботи з газифікації населеного пункту, ремонтують дороги. Вагому допомогу надає школам, дитсадкам, обласному дитячому протитуберкульозному санаторію «Руська Поляна», дільничним лікарням, дитячому будинку в Черкасах, інвалідам, дітям-сиротам. Багато років поспіль виплачує іменні стипендії обдарованим учням місцевих шкіл.

І. Й. Дарієнко та господарство, яке він очолює, удостоєні державних і галузевих відзнак.

Як керівник і громадянин Іван Йосипович за щирою потребою займається волонтерською діяльністю. На потреби захисту цілісності держави спрямовано понад мільйон гривень. Державним визнанням особливих заслуг І. Й. Дарієнка стала вручена йому Президентська відзнака «За гуманітарну допомогу у проведенні антитерористичної операції в Донецькій та Луганській областях, здійснення волонтерської діяльності в районі проведення АТО». У Національному конкурсі «Благодійна Україна — 2017» СТОВ «Зоря» відзначене почесним дипломом переможця у номінації «Благодійність середнього бізнесу». Переможець Всеукраїнської акції «Зорі надії 2003 року» (за благодійну діяльність).

За успішним прикладом батька, Уманський національний університет садівництва закінчив син Івана Йосиповича — Микола Дарієнко. У 2014 р. він отримав диплом про другу вищу освіту за фахом «агроном». У СТОВ «Зоря» вже понад 10 років працює заступником директора.

З нагоди ювілею альма-матер І. Й. Дарієнко висловлює подяку викладачам і керівництву вишу за збереження та примноження найкращих традицій вітчизняної науки, відданість професії, зміцнення іміджу Уманського національного університету садівництва. Бажає успіху і процвітання в науці і на педагогічній ниві. Зичить, нехай професійний шлях супроводжує суспільне визнання, повагу колег і учнів! Міцного здоров'я, добробуту, нових досягнень і відкриттів!

Студенти 7 групи плодовоовочевого факультету на чолі з викладачкою А. С. Міркушиною прямують на навчання, 1975 р.

Група бійців студентського загону «Юність-75» після трудової зміни на республіканському складі отрутохімікатів у с. Роззішки Хрестинівського району, 1975 р.